Confidential

Sent by e-mail only:
askr@kum.dk

For the attention of:
Asta Marie Kristensen
Ministry of Culture
2 Nybrogade
DK-1203 Copenhagen
Denmark

07 October 2026

Dear Madam,

New public consultation on the revised draft executive order on the exploitation of television rights for events of major importance for society: response by the Union of European Football Associations (UEFA)

We refer to:

- the draft executive order published by the Danish Ministry of Culture on 8 September 2026 concerning the use of television rights to sports events of major importance to society (the "**Draft Executive Order**"); and

- our initial submission to you in respect of this matter dated 9 January 2026 (the "**First Submission**").

Having now considered the Draft Executive Order in detail, we note that we have already, by way of our First Submission, largely set out our observations and questions arising from the Draft Executive Order and would be grateful if these could be considered by the Danish Ministry of Culture. The First Submission is enclosed with this letter for convenience.

To repeat the summary set out at the end of the First Submission, UEFA sees the proposed legislative action as unnecessary, lacking clarity and intervening in a normally operating market with insufficient justification from a competition law perspective. Indeed, to the contrary, the measures envisaged are liable to be to the detriment of both the Danish viewing public as well as the sport of football in Denmark.

In addition to our observations and questions in the First Submission, we posit the following additional observations and questions:

1. Meaning of "market terms"

The Draft Executive Order does not define what is meant by "market terms", despite this concept being central to the obligations imposed on rights holders under Section 7 of the Draft Executive Order. In

UEFA Route de Genève 46, CH-1260 Nyon 2, Switzerland
Tel. +41 848 00 27 27, Fax. +41 848 01 27 27 UEFA.com

particular, it should be clarified whether "market terms" refers primarily to the price offered for the rights, or whether it also includes other material contractual terms, such as the scope and duration of the rights, exclusivity, platform and distribution commitments and other commercial conditions. In our view, the regulation should not effectively require rights holders to accept materially less favourable commercial terms than those available through an ordinary market process.

2. Measurement and application of the 60% threshold

We note that the revised Draft Executive Order does not provide further clarity on how and when the 60% threshold in Section 3 is to be measured or applied in practice. Whilst the Draft Executive Order establishes a threshold based on the proportion of the Danish population that watches the relevant channels, it does not specify the methodology by which this threshold is to be assessed, the relevant measurement period or reference date.

However, more fundamentally, we question whether actual viewing figures are the appropriate basis for determining whether a significant part of the population is capable of accessing an event. The underlying policy objective appears to concern whether the population has a meaningful opportunity to access the relevant content, which may be better reflected by the reach or availability of a channel or platform, rather than by the proportion of the population that happens to watch that channel during a particular measurement period. For example, a channel or platform may be technically available to a very substantial proportion of the Danish population but have an audience share below 60%, without this meaning that a significant part of the population is prevented from accessing the event.

We therefore request clarity on both the rationale for the 60% viewing threshold and whether a measure based on reach, availability or potential access would more accurately reflect the objective of ensuring that a significant part of the population is not prevented from following events of major importance to society.

3. Treatment of services offered on an internet-only basis (including streaming services)

Finally, the Draft Executive Order should clarify how services offered on an internet-only basis (including streaming services) are intended to be treated. The description of the consultation on Høringsportalen states that "*the executive order introduces a sports list of certain sporting events of significant public interest, for which the most used channels or streaming services have the first right to bid for rights*." However, the operative provisions of the Draft Executive Order appear to be framed by reference to television broadcasters and television transmission, and do not clearly set out how, or to what extent, standalone services offered on an internet-only basis fall within the relevant definitions and obligations.

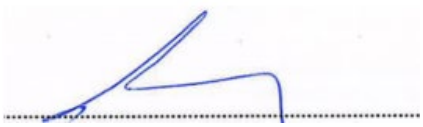
We therefore request that the final regulation expressly clarify whether services offered on an internet-only basis (including streaming services) are intended to be covered, which services qualify and on what basis. We would, in principle, support a qualifying internet-only service being able to exercise the first opportunity to acquire rights on the same basis as a television broadcaster. Given the exceptionally high level of internet use in Denmark, we believe that the regulation should be technologically neutral and

should not distinguish between television and internet-based distribution where the relevant service is capable of providing the required level of access to the Danish population.

As previously, we would, of course, be happy to discuss any aspect of this letter or the First Submission – just let us know. If you have any immediate follow-up questions, please do not hesitate to contact me at simon.parry@uefa.ch.

Otherwise, we look forward to hearing your feedback.

Yours faithfully,

Simon Parry
Head of Commercial Legal Services

Enclosure:
First Submission

Confidential

Sent by e-mail only:
askr@kum.dk

For the attention of:
Asta Marie Kristensen
Ministry of Culture
2 Nybrogade
DK-1203 Copenhagen
Denmark

09 January 2026

Dear Sir/Madam

Public consultation on draft executive order on use of TV rights to sports events of major importance to society: response from the Union of European Football Associations ("UEFA")

We refer to the draft executive order published by the Danish Ministry of Culture concerning the use of television rights to sports events of major importance to society (the "**Draft Executive Order**").

As you will be aware, UEFA is the governing body for association football in Europe and is commercially responsible, inter alia, for the sale of the media rights to certain matches forming part of the competitions included in the Draft Executive Order.

These are:

(a) in respect of the final tournament of both the men's and women's editions of the UEFA European Championship (also known as "UEFA EURO" and "UEFA Women's EURO"): the finals and semi-finals as well as all matches of the Danish national team; and

(b) in respect of the qualifying tournament of the men's edition of the UEFA European Championship and the FIFA World Cup (known as "the European Qualifiers"): all matches of the Danish national team.

together, the "**Matches**". We understand no other matches to which UEFA owns the commercial rights are included within the Draft Executive Order.

Before turning to our views on the Draft Executive Order, it should be noted that UEFA was not contacted directly in respect of the consultation at the time of its launch and we were only made aware of the same shortly before the Christmas break when a short extension to today's date appears to have been granted (bearing in mind this is a known holiday period). This is somewhat surprising given a legislative consultation should presumably provide organisations whose sporting and commercial interests are at the heart of the proposed changes with a reasonable period of time in which to consider the proposals

UEFA Route de Genève 46, CH-1260 Nyon 2, Switzerland
Tel. +41 848 00 27 27, Fax +41 848 01 27 27 UEFA.com

and discuss the same with stakeholders/partners before formulating a submission. As such, we would reserve our right to comment further and adduce further evidence at a later stage of the process. We have, in any event, provided our initial observations below.

By way of brief introduction, those observations comprise the following:

- UEFA's view that there is a balance to be struck between (i) free-to-air exposure of a competition and (ii) the generation of revenues from the sale of media rights to that competition (which contribute to the overall health of European football (including locally in Denmark)) with UEFA, as a responsible governing body, being best placed to determine that balance.

- A description of how UEFA's responsible exercise of its discretion (as per the above) has, in practice, ensured, and continues to ensure, that Matches are given appropriate free-to-air exposure with the result that there is no demonstrable market failure and, therefore, no "issue" which justifies this disproportionate level of legislative action.

- Certain questions and comments regarding the detail of the Draft Executive Order, particularly in respect of the 60% threshold and how this might operate in the real world observing that, in the absence of complete clarity, there is a risk that a confused situation will further harm competition for rights to the Matches and potentially block new entrants to the detriment of Danish consumers.

- A question regarding the free-to-air definition and why, in a country with nearly 100% internet penetration and usage, internet-only content outlets which would meet the 60% requirement are not included within the Draft Executive Order further diminishing competition without objective justification.

- Questions and observations in respect of the 12-month "offer obligation" in terms of (i) to whom this applies, (ii) its enforceability, (iii) competition law matters and (iv) commercial considerations which do not appear to have been considered (as well as how any disputes might be resolved by arbitration).

- UEFA's view that there is simply no justification for "exclusive rights" to be offered to the market. The objective of the legislation is met in circumstances where Danish consumers can view the relevant events free-to-air irrespective of whether one or more other media partners are also making that content available.

Balancing Revenue Generation and Free-to-Air Exposure

As part of its role as a governing body, UEFA is mandated, *inter alia*, to generate revenues for the benefit of the game in Europe. These monies are critical to the maintenance and development of football at all levels of the game. As a "not-for-profit" organisation, UEFA redistributes revenues back into the sport of football in Europe whether via distributions to the UEFA Member Associations (including the DBU) or direct investment, for example, in community or "grassroots" projects (including in Denmark). Therefore,

as a matter of first principle, we question any measure which may artificially compromise our ability to optimise the commercial revenues deriving from the media rights to the Matches.

Having said that, we appreciate that free-to-air exposure can be an important component in the development of any sport and its role in society. However, we do not consider that legislation is required to achieve this. It is already clearly in the interests of sports governing bodies such as UEFA to ensure widespread availability of matches whilst balancing this with the desire to generate the revenues mentioned above. To be clear, this would mean that, in terms of free-to-air exposure, UEFA would continue to exercise its own good judgement to ensure that, across Europe (and as has historically been the case), an appropriate level of free-to-air access to relevant competitions is maintained whilst ensuring revenues crucial to the sport are not lost.

In this regard, the inclusion of the Matches in the Draft Executive Order will inevitably reduce broadcaster competition for the media rights to them by limiting the number of prospective bidders to certain "traditional" broadcasters only (i.e. those meeting the relevant threshold). In the absence of a normal and healthy market for the rights to the Matches, it is clear that there simply cannot be the same expectation that comparable levels of revenues will be available for distribution by UEFA to its stakeholders (including the DBU) or invested in local development projects. We would, therefore, ask that this wider consideration and negative impact is borne in mind as part of the consultation.

Absence of Demonstrated Market Failure or Justification for Intervention

We do not consider that the Draft Executive Order demonstrates the existence of a clear or persistent market failure that would warrant regulatory intervention of this scale. In practice, the Danish media market already delivers broad and effective access to football events of national importance through a well-functioning mix of free-to-air television, pay-TV services, digital platforms and highlights coverage.

By way of illustration, as far as the Matches are concerned:

- between 2022 and 2028, all Danish Men's National Team matches (including qualification matches for UEFA EURO 2024, the 2026 FIFA World Cup and UEFA EURO 2028) have, to date, been broadcast on a free-to-air basis by TV2 Danmark A/S ("**TV2**");
- all matches of UEFA EURO 2024, including those involving Denmark, were shown free-to-air by TV2 and DR (Danish Broadcasting Corporation) ("**DR**"); and
- all Danish National Team matches at UEFA Women's EURO 2025 were broadcast on a free-to-air basis by Viaplay Group Sweden AB on TV3.

We can also confirm that all Matches of UEFA EURO 2028 are already contracted to be broadcast on a free-to-air basis in Denmark.

This evidence suggests that, as far as UEFA and the Matches are concerned, the existing market is already delivering the policy outcomes the Draft Executive Order appears to be seeking. Without clear evidence of harm to viewers or competition, we are concerned that further regulatory intervention risks being

unnecessary and potentially counterproductive for the reasons described in the previous section of this letter.

Issues Arising from the Proposed 60% Viewership Threshold and Means of Distribution

The Draft Executive Order introduces a requirement that a listed event must be broadcast on a service which "on average, was viewed by at least 60% of Danes monthly in a calendar year". On a literal reading, this requirement appears likely to preclude new entrants to the market as well as other services which are technically capable of reaching 60% of the population but which, for commercial or other reasons, have not yet achieved that level of viewership. In practice, this will likely favour incumbent broadcasters with established audiences and unjustifiably distort competition. Moreover, there is scope for material consumer detriment as a result of new and innovative services being artificially excluded from the market for the rights to the Matches. Indeed, where incumbent broadcasters are effectively "guaranteed" access to the rights, there is little or no incentive upon them to develop or improve their services and/or the production of the content around the Matches.

The Draft Executive Order also provides limited clarity on how and when this threshold would or might be measured or applied in practice. This lack of clarity, at least until any precedent is established, creates legal and commercial uncertainty for both rights holders and broadcasters. This is liable to discourage participation in rights acquisition processes and yet further diminish competition for (and the value of) the rights to the Matches.

Finally, it would appear that services offered on an Internet-only basis are not considered, under the Draft Executive Order, as sufficient to deliver the required free-to-air coverage in Denmark. Our understanding is that Denmark has one of the highest internet penetration and usage rates in the world. It is, therefore, somewhat perplexing that the Draft Executive Order ignores the existence of such services which might again deliver a technologically-advanced and innovative coverage of the Matches to a number of Danish consumers comfortably above the 60% threshold. Indeed, at first glance, it seems arguable that the proposed legislation is designed more to protect the interests of certain incumbent broadcasters than to advance the interests of Danish consumers in viewing the highest quality audiovisual product on a free-to-air basis.

12-Month Advance Offering Obligation and Arbitration

We also have significant concerns regarding the requirement that media rights are offered at least 12 months before the relevant event. However, before turning to the detail of those concerns, we are, in any event, confused as to its application. In the covering letter which came with the Draft Executive Order, it appears that this obligation would apply to "rightsholders", a term typically meaning the owner or first seller of the relevant rights e.g. UEFA. However, in the draft text of the Draft Executive Order, it seems instead that this might apply only to "broadcasters" (see Section 6) although it is not crystal clear.

Given this lack of clarity, we have set out below our more general views on this proposal in principle. To be clear, should this provision be deemed applicable to UEFA, we will have further comments and

questions, not least as to how any such obligation is capable of enforcement on an extraterritorial basis to entities located outside of Denmark.

In overall principle terms, the 12-month "offer" obligation introduces a rigid deadline that risks further distorting the market without any, or reasonable, justification. Indeed, as noted above, from a competition law perspective, the Draft Executive Order already envisages a narrowing of competition in terms of the pool of potential buyers for rights to the Matches. The 12-month obligation exacerbates that issue by diminishing the free operation of the market yet further when, in reality, there is no necessity for it given the apparently policy objective of the Draft Executive Order is met provided the content is on-screen on a free-to-air basis for the Danish public at the relevant time. This can be achieved at any time prior to the first Match of a given competition taking place. Indeed, from UEFA's experience, broadcasters around the world are more than capable of making available our content at very short notice (and do so all the time) and we do not see why the pool of Danish broadcasters would be any different in this regard.

The deadline is also liable once again to be detrimental to the interests of Danish consumers. For no apparent and/or justifiable reason, a new and innovative service which becomes available, say, 6 months prior to the first Match of a competition (and otherwise meets the relevant criteria under the Draft Executive Order) will be precluded from bidding for the rights to the Matches which will only have been available to longer-standing broadcasters, further limiting the healthy operation of a competitive market for the rights.

Moreover, the relevant seller of the rights will also be unable to freely judge for itself the best time to go to market with those rights meaning its ability to optimise revenues is hugely compromised. This is not only because it can no longer maximise competition between bidders or, for example, wait for a new entrant to be in a position to bid but also because prospective buyers will be fully aware of this rigid situation.

Indeed, for UEFA, this approach is particularly problematic because, in many cases, the participating teams in the relevant competitions will simply not be known 12 months in advance. As will be obvious, this uncertainty has a direct impact on the value of the media rights, especially for national team competitions, where audience interest and commercial value are closely tied to the qualification and participation of teams in which the domestic viewing audience has an interest. In addition, should any offer or arrangement be the subject of a dispute, it seems to us that any valuation will be incredibly difficult to make without, for example, certainty as to the core elements of what is being sold.

All of the above leads us once again to question the underlying intention behind the proposed legislation and whether an anti-competitive intervention of this very serious nature (and in varying forms) is genuinely justifiable and/or to the benefit of the Danish viewing public.

Finally, we note that, in terms of any dispute arising out of this process, it is proposed that the relevant issue is referred to arbitration for resolution. In the limited time available to UEFA for this consultation, we have been unable to look into the detail of the Danish Arbitration Act but, overall, would question whether what tends to be a lengthy and expensive process is appropriate or necessary. We reserve our right to comment further on this point if additional detail is provided.

Exclusive Rights to be Offered

As a final observation, UEFA sees no objective justification for the apparent requirement that the rights are offered for exercise on an "exclusive" basis. Again, this seems to be the position from the covering letter in respect of the Draft Executive Order but the text of that order is less clear as to whom this applies and, for example, whether UEFA is required to offer such "exclusive" rights.

Acknowledging this confusion, if the policy objective is to ensure free-to-air availability of the Matches, this can be fully-achieved on a non-exclusive basis. Indeed, the interests of the Danish viewer would be better-served in circumstances where she or he has a choice of services to choose from. This requirement, if correct, would also preclude UEFA itself from enjoying its own rights in the territory of the Kingdom of Denmark. We do not think this can be correct and would also observe that, in many cases, rights are not technically-licensed on an exclusive basis by the rightsholders. For example, there may be numerous exceptions and reservations to allow for, for example, the exploitation of certain footage rights by UEFA Member Associations, sponsors, commercial affiliates etc.

Given the above, we would ask that the position is clarified and that the reference to "exclusive" is removed.

Final Observations

We hope that our views are clear from the above. In summary terms, we see the proposed legislative action as unnecessary, lacking clarity and intervening in a normally-operating market with insufficient justification from a competition law perspective. Indeed, to the contrary, the measures envisaged are liable to be to the detriment of both the Danish viewing public as well as the sport of football in Denmark given the likely negative financial impact upon the revenues which might otherwise be generated from the rights to the Matches.

For completeness, our understanding and belief, as at today's date, is that no other UEFA competitions are under consideration as part of the assessment process and we have, therefore, not included any other UEFA competitions in these observations.

We hope that the content of this letter is of assistance and would, of course, be happy to discuss any aspect of it – just let us know. In addition, if you have any immediate follow-up questions, please do not hesitate to contact me at simon.parry@uefa.ch.

Yours faithfully,

.....

Simon Parry
Head of Commercial Legal Services

07.10.2026
LKEL / DI Digital

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Sendt digitalt til kum@kum.dk og askr@kum.dk

DI's bemærkninger til Ny høring over udkast til bekendtgørelse om udnyttelse af tv-rettigheder til begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse.

Overordnede bemærkninger

DI takker for muligheden for at afgive bemærkninger til Kulturministeriets reviderede udkast til bekendtgørelse om udnyttelse af tv-rettigheder til begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse.

DI finder det positivt, at partierne bag medieaftalen ønsker at sikre bred adgang til sportsbegivenheder af særlig samfundsmæssig og national betydning. Store sportsbegivenheder med dansk deltagelse hører fortsat til blandt de mest samlende tv-begivenheder i Danmark og bidrager til et fælles nationalt fællesskab på tværs af befolkningsgrupper.

DI finder samtidig, at optagelse på sportslisten bør ske på baggrund af klare, objektive og principielle kriterier. Det er afgørende for både markedets forudsigelighed og reguleringens legitimitet, at det er tydeligt, hvorfor nogle begivenheder omfattes, mens andre ikke gør.

National repræsentation bør være det bærende princip

Efter DI's opfattelse bør sportslisten omfatte begivenheder, hvor dansk deltagelse sker som led i national repræsentation gennem landshold eller individuelle atleter, der konkurrerer under dansk flag. Dette princip afspejles allerede i hovedparten af de foreslåede begivenheder på listen, herunder OL, VM- og EM-slutrunder samt kvalifikationskampe i fodbold og håndbold.

DI finder derfor, at det er vanskeligt at begrunde optagelsen af Tour de France og Tour de France Femmes. Der er tale om professionelle holdkonkurrencer, hvor deltagelsen sker gennem kommercielt organiserede og sponsorerede hold og ikke som national repræsentation.

En bredere tilgang, hvor danske atleters deltagelse eller sportslige succes i sig selv begrunder optagelse på sportslisten, vil samtidig gøre det vanskeligt at afgrænse listen. Det vil rejse spørgsmål om, hvorfor andre internationale klubturneringer, professionelle ligaer eller sportsbegivenheder med betydelig dansk deltagelse ikke også omfattes.

H. C. Andersens Boulevard 18
1553 København V
Danmark

(+45) 3377 3377
di@di.dk
di.dk

CVR-nr.: 16077593

DI bemærker desuden, at en række sportsbegivenheder med en stærk dansk forankring eller afholdelse i Danmark ikke er omfattet af listen. Dette understreger behovet for klare og konsistente kriterier for, hvilke begivenheder der kan anses for at have en sådan samfundsmæssig betydning, at de bør omfattes af reguleringen.

Regulering af sportsrettigheder må ikke diskriminere platforme.

DI støtter målsætningen om at sikre bred offentlig adgang til sportsbegivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse. Det er samtidig afgørende, at reguleringen udformes teknologineutralt og afspejler de markante ændringer i danskernes medieforbrug. Derfor skal abonnementsbaserede ordninger via internetbaserede tjenester naturligvis medregnes som en mulighed for at opfylde penetrationskravet.

Streamingtjenester og internetbaseret distribution giver i dag brugerne mulighed for at følge begivenheder på tværs af enheder, uafhængigt af tid og sted. Samtidig når digitale tjenester ofte nye målgrupper og bidrager til at øge interessen for sportsbegivenheder blandt seere, som traditionelt ikke har fulgt dem gennem lineært tv.

DI finder derfor, at reglerne bør understøtte lige konkurrencevilkår mellem distributionsplatforme frem for at favorisere bestemte teknologier eller forretningsmodeller. Kravene til adgang bør så vidt muligt være teknologineutrale og tage udgangspunkt i, om en tjeneste har mulighed for at nå en væsentlig del af befolkningen, frem for alene at basere sig på faktisk historisk rækkevidde. Det vil skabe bedre rammer for innovation, nye aktører og øget konkurrence til gavn for både forbrugere, rettighedshavere, sportsklubber og mediemarkedet som helhed.

Penetrationskravet

DI bemærker, at den foreslåede justering af penetrationskravet til 60 pct. af befolkningen kombineret med kravet om, at internetbaserede tjenester ikke medregnes – medfører, at kun de statsejede broadcastere har mulighed for at opnå eneretter på de foreslåede sportsrettigheder.

Voldgift

DI finder endvidere anledning til at stille spørgsmål ved bestemmelsen om obligatorisk voldgift ved uenighed mellem parterne. Efter DI's opfattelse bør det som udgangspunkt være op til de involverede aktører selv at aftale, hvordan eventuelle tvister håndteres.

Afsluttende bemærkninger

Efter DI's opfattelse bør det bærende kriterium være, at dansk deltagelse sker som led i national repræsentation gennem landshold eller individuelle atleter, der konkurrerer under dansk flag. På den baggrund finder DI det vanskeligt at begrunde optagelsen af Tour de France og Tour de France

Dansk Industri

Femmes på sportslisten. Der er tale om professionelle holdkonkurrencer, hvor deltagelsen sker gennem kommercielt organiserede og sponsorerede teams og ikke som national repræsentation.

Sportslisten udgør i sagens natur et indgreb i et kommercielt marked. Derfor bør listen holdes så snæver som muligt og alene omfatte begivenheder med en helt ekstraordinær samfundsmæssig betydning. Det er derudover vigtigt at analysere de økonomiske konsekvenser, hvis man fra politisk side ønsker at begrænse antallet af købere til en attraktiv rettighed for at tilgodese statens egne broadcastere, der hermed får billigere adgang til disse eneretter.

En udvidelse af listen til begivenheder som Tour de France og Tour de France Femmes risikerer at begrænse konkurrencen om rettighederne og dermed reducere deres markedsværdi. Det vil i sidste ende kunne svække finansieringsgrundlaget for de sportsgrene og organisationer, som er afhængige af indtægter fra salg af medierettigheder.

DI står naturligvis til rådighed for en nærmere dialog om høringssvaret.

Med venlig hilsen

Chefkonsulent Laila Kelp
DI Digital

HØRINGSSVAR 24. SEPTEMBER 2026

KULTURMINISTERIET
NYBROGADE 2
1203 KBH. K.
ATT.: ASTA MARIE KRISTENSEN

HØRINGSVAR - BEKENDTGØRELSE OM UDNYTTELSE AF FJERNSYNSFORETAGENDERS RETTIGHEDER TIL BEGIVENHEDER AF VÆSENTLIG SAMFUNDSMÆSSIG INTERESSE

Kulturministeriet har 8. september 2026 givet Danmarks Idrætsforbund (DIF), Danmarks Cykle Union, DanskHåndbold, Dansk Boldspil-Union, Parasport Danmark og Team Danmark mulighed for at afgive høringssvar til forslaget om 'bekendtgørelse om udnyttelse af fjernsynsforetagenders rettigheder til begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse' – bedre kendt som Sportslisten.

Vi takker for muligheden og har fælles følgende bemærkninger, hvoraf flere pointer og kommentarer er gentagelser fra vores seneste høringssvar af 6. januar 2026.

Opbakning til intentionen med Sportslisten

Vi ønsker – som Kulturministeren - at flest mulige TV-seere skal have mulighed for at se de største og mest samlende sportsbegivenheder med dansk deltagelse. I DIF-idrætten anerkender vi derfor og bakker igen op om den sympatiske intention med Sportslisten.

Vi glæder os samtidig over det klare politiske signal til DR og TV 2 om at prioritere sporten. Det er dog vigtigt at understrege, at visning af begivenhederne fra Sportslisten på DR og TV 2 ikke må være på bekostning af visning af mindre, men stadig vigtige begivenheder eller på bekostning af visning af mindre idrætter for den sags skyld. 'Den mangfoldige sport' forventer vi også synlighed af i fremtiden i public service-forpligtelsens tegn – også hvis den nye bekendtgørelse har den effekt, at DR og TV 2 fremover kommer til at bruge flere økonomiske midler på 'sport med samfundsmæssig interesse'.

Sportslisten har en god intention, men vi tvivler på effekten

Vores vurdering er fortsat, at Sportslisten i praksis ikke kan anvendes som styringsredskab. Sportslisten er et politisk signal, men kan ikke ændre på prisudviklingen, medievirkeligheden og internationaliseringen af sportsrettigheder. I praksis vil rettigheder – trods gode intentioner - fortsat erhverves af den højestbydende; altså på markedsvilkår. At nogle 'fjernsynsforetagender' nu får "førsteret" til at byde har i praksis ingen betydning. Den højstbydende vinder stadig rettigheden i sidste ende – uanset placering i rækken af interesserede købere.

Det betyder fx, at hvis fx DR og TV 2 – trods muligheden for at byde først - byder lavere end fx Netflix, så går rettigheden til Netflix. På den måde har bekendtgørelsen ingen betydning – udover at den sender et politisk signal.

Sportslisten risikerer således at gøre processen omkring erhvervelse og videresalg af TV-rettigheder uigennemskuelig og bureaukratisk.

Såfremt man fra politisk side virkelig ønsker, at DR og TV 2 skal erhverve rettighederne til begivenhederne på 'Sportslisten' på markedsvilkår, må man tilføre dem de nødvendige (ekstra) ressourcer.

TV-indtægter fra internationale begivenheder skaber idræt i Danmark

Et væsentligt budskab fra idrættens organisationer er, at salg af TV-rettigheder til store sportsbegivenheder - især hovedparten af dem på Sportslisten - medfinansierer bredde- og eliteidrætten i Danmark. Provenuet fra TV-rettighedssalg varetages ofte af og lander hos store internationale idrætsorganisationer, og DIF og specialforbundene er en del af dette økonomiske kredsløb.

Overskud fra TV-rettighedsindtægter hos de internationale sportsorganisationer fordeles fx til de nationale specialforbund. Det betyder i praksis, at fx Dansk Boldspil-Union og DanskHåndbold i samarbejde med deres lokale foreninger udvikler og arrangerer aktiviteter og projekter for TV-midlerne fra fx VM og EM til glæde og gavn for danske idrætsudøvere. Nogle af midlerne går til eliten – andre til bredden.

Konkrete bemærkninger og spørgsmål til bekendtgørelsesudkastet

Vi detailkommenterer ikke på hver paragraf i bekendtgørelsen, da der er mange nuancer, usikkerheder og hensyn at tage. Vi har dog udvalgt få 'klumper' med konkrete bemærkninger og opklarende spørgsmål.

60 procents-reglen:

I udkastet er det afgørende, at minimum 60 procent af befolkningen har adgang til at se begivenheden. Tidligere var kravet, at begivenhederne skulle kunne ses af 90 procent af befolkningen. Det kan synes paradoksalt at have en intention om at give danskerne adgang til udvalgte sportsbegivenheder med særlig samfundsmæssig interesse og så alligevel kun sætte et krav om, at lidt over halvdelen af befolkningen skal kunne følge med.

Danskernes medievaner ændrer sig, og sportsrettigheder sælges ud i fremtiden. Det er i øvrigt uklart, om 60 procents-reglen gælder ved salget af rettigheden eller ved visningen. Hvem kender fx danskernes medievaner under OL i 2032, hvor rettighederne allerede er solgt? Skal disse rettigheder udbydes på ny, hvis 60 procent af danskerne i 2032 ikke længere bruger de medier, som har købt rettighederne otte til ti år tidligere?

Uenighed om pris afgøres i voldgiftssager
Hvordan fastsætter en voldgiftsret en markedspris for sjældent udbudte rettigheder på et mediemarked i hastig udvikling?

Voldgiftssager kan være tunge og langvarige. Kan det med processen for sådanne sager garanteres, at der findes en afgørelse i rette tid, før en begivenhed afvikles?

'Gratis fjernsyn'
I bekendtgørelsen står formuleringen 'gratis fjernsyn', og vi er fortsat usikre på definitionen. Findes 'gratis fjernsyn' overhovedet? Er DR "gratis fjernsyn", når danskerne betaler indirekte via skatten? Anses TV 2 som "gratis fjernsyn" og gælder det i så fald for alle TV 2-kanaler og -platforme?

Medievirkeligheden udvikler sig hastigt. Fx 'håndplukker' og sammensætter mange TV-seere i dag sit TV-indhold individuelt i forhold til tidligere, hvor den gængse måde var at zappe sig gennem sine 'flow-kanaler' fra en kabelpakke. Et begreb som "gratis fjernsyn" kan derfor virke langt fra den nuværende medievirkelighed.

Ingen brændende platform
Vi er klar over, at bekendtgørelsen rækker ud i fremtiden, men vi er i en situation i øjeblikket, hvor Sportslisten i de kommende år synes at være overflødig. De væsentligste sportsbegivenheder er sikret hos DR og TV 2, så vi står ikke på en brændende platform.

Vi takker igen for muligheden for at komme med bemærkninger til bekendtgørelsesudkastet.

Med venlig hilsen

Erik Brøgger Rasmussen, adm. direktør Dansk Boldspil-Union (DBU)
Henrik M. Jacobsen, direktør DanskHåndbold
Ivan Løvstrup, direktør Parasport Danmark
Anders Radén-Rygaard, kommerciel chef Danmarks Cykle Union
Peter Fabrin, adm. direktør Team Danmark
Morten Mølholm Hansen, adm. direktør Danmarks Idrætsforbund (DIF)

Kulturministeriet
kum@kum.dk
askr@kum.dk

DR | AFDELINGSNAVN

DR Byen
Emil Holms Kanal 20
DK- 0999 København C

Jura, Marked kontrakter
Christina Keinicke
Kst. Jurachef
ckei@dr.dk
[Ref.]

01.10. 2026

DR's bemærkninger til udkast til bekendtgørelse om udnyttelse af fjernsynsforetagenders rettigheder til begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse

DR takker Kulturministeriet for muligheden for at afgive et høringssvar i forbindelse med høringen over udkast til bekendtgørelsen om udnyttelse af fjernsynsforetagenders rettigheder til begivenheder af væsentlig samfundsinteresse.

De senere år har internationale kommercielle spillere som eksempelvis streamingtjenester udvist en øget interesse for at erhverve sportsrettigheder. Det gælder et bredt spektrum af internationale rettigheder som f.eks. til De Olympiske Lege, til Premier League, spansk liga fodbold, UEFA Europe League, UEFA Conference Leaugue osv. Indtil nu har DR med TV2 erhvervet rettighederne til VM-slutrunder i fodbold, men også dette område er under pres.

Det er derfor en risiko for at disse begivenheder vil blive vist på streamingtjenster eller TV - kanaler, som en stor del af befolkningen ikke har adgang til.

DR støtter derfor Kulturministeriets initiativ med at genindføre sportslisten og ønsket om, at så mange danskere som muligt får adgang til de store samlende sportsbegivenheder, der er med til at skabe et fællesskab for danskerne.

DR har noteret sig, at listen i forhold til tidligere er udvidet med De Paralympiske Lege, og indeholder en ligestilling mellem kønnene. Dette bakker DR op om.

Det er vigtigt for DR, at der ikke indføres en købspligt for de fjernsynsforetagender, der opfylder bekendtgørelsens krav. Dette afspejles også i det udkast til bekendtgørelse, der er sendt i høring. En købspligt vil være medvirkende til at presse priserne op i et marked for sportsrettigheder, der i forvejen er opskruet til et niveau, der er vanskeligt for DR at honorere. Udgifterne til sportsrettigheder er derfor allerede udgiftstunge, og der vil være rettigheder til visse sportsbegivenheder, som ikke er mulige at erhverve pga. økonomiske rammer.

DR har herunder følgende bemærkninger.

Afgrænsningen af typen af tjenester, der er omfatte af bekendtgørelsen
DR er enig i den foreslåede afgrænsning af tjenester, som er omfattet af bekendtgørelsen. DR noterer sig, at abonnementsbaserede ordninger via internetbaserede tjenester ikke medregnes som mulighed for at opfylde penetrationskravet i § 3. Henvisningen i bekendtgørelsens § 2 til § 1 i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed gør efter DR's opfattelse reglerne i bekendtgørelsen teknologineutrale.

Definitionen i § 3 af adgang for en betydelig del af befolkningen (penetrationskrav på 60%)

DR bakker op om det foreslåede penetrationskrav på 60% af seerne. DR foreslår, at det er de af branchen anerkendte målinger – i dag fra Nielsen – af seertal, som skal lægges til grund for opgørelsen af det månedlige gennemsnit af antal seere. Dette kan gøres ved at præcisere, at det er den til hver tid gældende anvendte og accepterede af branchen måling af seertal, der er grundlag for fastlæggelsen af penetrationskravet.

Begrebet "markedsvilkår" – tilbud af rettigheder
Efter DR's opfattelse vil det være vanskeligt at fastslå, hvad det indebærer, at rettigheder skal tilbydes på "markedsvilkår". Hvordan fastlægges, hvad der er markedsvilkår? Værdien af rettigheder kan være forskelligt for en public service tv-station i forhold til for en kommerciel tv-station eller udbyder.

Hertil kommer, at disse rettigheder erhverves på komplekse vilkår, der fx kan omfatte forskellige platforme og mange territorier. Begge disse forhold har betydning for prisfastsættelsen, og det kan være vanskeligt at udskille værdien for et enkelt territorium i en aftale, der omfatter flere territorier.

Disse forhold spiller ind på Kulturministeriets håndhævelse af reglerne.

12-måneders fristen i § 7, stk. 3, og dokumentationsgrundlaget i § 6
DR bakker op om, at fristen for at tilbyde erhvervede enerettigheder forlænges, så den tjeneste, der har erhvervet enerettigheder, men ikke opfylder 60%-kravet, skal tilbyde rettighederne til tjenester med den fornødne adgang senest 12 måneder før den pågældende begivenhed. Denne frist kan bidrage til en mere hensigtsmæssig og realistisk planlægning for alle involverede parter i forhold til rettighedsforhandlinger, programplanlægning mv. Det er dog uklart, hvad der menes med "hurtigst muligt". Det bør derfor præciseres, om formuleringen indebærer et selvstændigt krav om, at rettighederne skal tilbydes hurtigst muligt efter erhvervelsen og under alle omstændigheder senest 12 måneder før begivenheden.

DR overvejer derudover, om 12-månedersfristen potentielt kan give anledning til praktiske vanskeligheder i samspillet med dokumentationsordningen i § 6. Efter den foreslåede § 6 skal fjernsynsforetagender, der vil udnytte erhvervede enerettigheder, én gang årligt indsende dokumentation for, at en betydelig del af befolkningen ikke er forhindret i at følge begivenhederne, og dokumentationen skal indsendes til Kulturministeriet senest den 31. januar i det efterfølgende år.

Det kan få den konsekvens, at en tjeneste, der har erhvervet enerettigheder til en begivenhed og skal vurdere, om den opfylder 60%-kravet — eller om rettighederne skal tilbydes andre tjenester — i praksis kan være nødt til at tage udgangspunkt i ældre dokumentation. Hvis vurderingen skal foretages 12 måneder før begivenheden (og eventuelt hurtigst muligt efter erhvervelsen, (jf. bemærkningen herom ovenfor), vil den senest offentliggjorte dokumentation i nogle tilfælde kunne vedrøre forholdene flere år før begivenheden. DR anbefaler derfor, at Kulturministeriet nærmere overvejer, hvilket dokumentationsgrundlag, der skal lægges til grund ved vurderingen af, om en tjeneste opfylder 60%-kravet, når en tjeneste, der har erhvervet enerettigheder til en begivenhed, skal vurdere, om de skal udbydes – fx om vurderingen skal baseres på den senest offentliggjorte oversigt på Kulturministeriets hjemmeside eller andet grundlag f.eks. de af branchen anvendte seertal som foreslået ovenfor.

Voldgift
DR noterer sig, at § 10 indeholder en bestemmelsen om voldgift i de tilfælde hvor, der er uenighed om vilkår mellem parterne, herunder hvad markedsvilkår udgør. Voldgift er en langsommelig proces, og henset til at rettigheder til begivenheder omfattet af sportslisen oftest handles indenfor en kort tidsramme er DR betænkelig ved om anvendelsen af voldgift er tilstrækkelig til at tvister

afklares indenfor den tidsmæssige ramme for erhvervelsen af de pågældende rettigheder. DR foreslår, at det overvejes at indføre en instans i stedet for voldgift for at sikre en hurtig tvistløsning.

Med venlig hilsen

Christina Keinicke
Kst. Jurachef, Jura, Marked & Kontrakter

fda@fda.dk
59 96 17 00
www.fda.dk

Høringssvar vedrørende udkast til bekendtgørelse om udnyttelse af tv-rettigheder til begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse

Til Kulturministeriet

FDA – Forenede Digitale Anlæg takker for muligheden for at afgive høringssvar til det reviderede udkast til bekendtgørelse om udnyttelse af tv-rettigheder til begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse.

FDA repræsenterer blandt andet lokale antenne- og bredbåndsforeninger, som distribuerer tv til deres medlemmer. Vi ser positivt på det overordnede formål med bekendtgørelsen om at sikre, at en betydelig del af befolkningen ikke forhindres i at følge sportsbegivenheder, der vurderes at have væsentlig samfundsmæssig interesse. Dette formål fremgår direkte af bekendtgørelsens § 1.

FDA finder det ligeledes positivt, at det reviderede udkast præciserer, at abonnementsbaserede ordninger via internetbaserede tjenester ikke medregnes som mulighed for at opfylde penetrationskravet.

Efter FDAs opfattelse er der imidlertid en række forhold, som bør præciseres for at sikre, at bekendtgørelsens intention om reel og bred adgang for befolkningen også bliver opfyldt i praksis.

1. Reel adgang uden krav om dyrere programpakker

Det fremgår af § 3, at der blandt andet lægges vægt på, om den pågældende tv-kanal tilbydes i tv-distributørens billigste programpakke.

FDA støtter dette princip.

Det er efter vores opfattelse afgørende, at begivenheder omfattet af sportslisten ikke kan placeres på en kanal, som hos en væsentlig del af landets tv-distributører alene indgår i en mellem- eller fuldpakke.

Hvis eksempelvis en dansk landskamp placeres på en sportskanal, som kræver, at husstanden opgraderer fra grundpakken til en væsentligt dyrere programpakke, vil den enkelte husstand reelt blive mødt med en ekstra betaling for at følge en begivenhed, som netop er omfattet af bekendtgørelsen med henblik på at sikre bred adgang.

FDA opfordrer derfor Kulturministeriet til at præcisere, at kravet om placering i den billigste programpakke skal forstås som et krav om reel økonomisk tilgængelighed for husstandene og ikke alene som et spørgsmål om kanalens tekniske distribution.

2. Streaming som supplement – men ikke som erstatning

FDA finder det positivt, at abonnementsbaserede ordninger via internetbaserede tjenester ikke kan medregnes ved opfyldelsen af penetrationskravet.

FDA har ikke indvendinger imod, at en begivenhed omfattet af sportslisten samtidig stilles til rådighed via rettighedshaverens streamingtjeneste. Tværtimod kan dette give seerne yderligere muligheder for at følge begivenheden, herunder gennem de flow-tv-kanaler, der måtte indgå i en streamingtjeneste.

Det afgørende er efter FDA's opfattelse, at en abonnementsbaseret streamingtjeneste ikke træder i stedet for den tv-transmission, der skal sikre den brede adgang efter bekendtgørelsen.

Hvis eksempelvis en begivenhed transmitteres direkte på en tv-kanal, der opfylder bekendtgørelsens krav, bør der således ikke være noget til hinder for, at samme transmission samtidig stilles til rådighed via rettighedshaverens streamingtjeneste.

Derimod bør det ikke være muligt at placere hele eller dele af en begivenhed alene på en abonnementsbaseret streamingtjeneste, hvis konsekvensen er, at husstande skal tegne et særskilt streamingabonnement for at kunne følge begivenheden.

FDA opfordrer derfor Kulturministeriet til at præcisere, at abonnementsbaseret streaming kan anvendes som supplement til, men ikke som erstatning for, den brede tv-transmission, som bekendtgørelsen har til formål at sikre.

3. Samtidige begivenheder på sportslisten

FDA finder, at der er behov for en særlig præcisering af situationer, hvor samme fjernsynsforetagende har erhvervet rettigheder til flere begivenheder omfattet af § 4, som helt eller delvist afvikles samtidig.

Dette er en realistisk situation.

Sportslisten omfatter blandt andet danske VM- og EM-kampe og kvalifikationskampe i fodbold samt Tour de France og Tour de France Femmes.

Det kan eksempelvis tænkes, at samme fjernsynsforetagende erhverver rettighederne til både Tour de France og en dansk landskamp i fodbold. Tour de France transmitteres typisk over mange timer, hvorfor en landskamp kan blive afviklet samtidig med en Tour-etape.

Bekendtgørelsens § 8 fastslår som hovedregel, at begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse skal transmitteres direkte. Muligheden for tidsforskudt transmission er begrænset til nærmere angivne objektive forhold.

Efter FDAs opfattelse fremgår det ikke tilstrækkeligt klart, hvordan en rettighedshaver skal håndtere en situation, hvor to begivenheder, der begge er omfattet af sportslisten, finder sted samtidig.

FDA skal derfor anmode Kulturministeriet om at præcisere, hvordan kravet om direkte transmission skal opfyldes i en sådan situation.

Det bør samtidig præciseres, at rettighedshaverens eventuelle kapacitetsproblem ikke må medføre, at den ene begivenhed alene henvises til en kanal i en dyrere programpakke eller til en abonnementsbaseret streamingtjeneste.

Efter FDA's opfattelse bør udgangspunktet være, at et fjernsynsforetagende, der erhverver rettigheder til flere samtidig afviklede begivenheder på sportslisten, selv må sikre den nødvendige distributionsmulighed på kanaler, der opfylder bekendtgørelsens krav.

Det bør ikke være seerne, der gennem køb af en dyrere programpakke eller et ekstra streamingabonnement skal løse rettighedshaverens kapacitetsproblem.

4. Muligheden for betaling for en enkeltkanal

FDA ønsker desuden en nærmere præcisering af § 3, nr. 2, litra b.

Bestemmelsen åbner mulighed for betaling af abonnement for at modtage den pågældende kanal som enkeltkanal, hvis abonnementet ikke forudsætter, at der er tegnet abonnement på en programpakke.

FDA finder, at denne bestemmelse rejser et principielt spørgsmål i forhold til bekendtgørelsens formål.

Hvis en husstand skal tegne et særskilt betalingsabonnement på en kanal alene for at kunne følge eksempelvis en dansk landskamp, vil der fortsat være en økonomisk adgangsbarriere.

FDA opfordrer derfor Kulturministeriet til at præcisere, hvordan denne mulighed skal forstås, herunder hvilke abonnementsformer der kan accepteres, og hvordan bestemmelsen harmonerer med bekendtgørelsens anvendelse af begrebet "gratis fjernsyn".

5. Penetrationskravet på 60 procent

Efter § 3 er det blandt andet en betingelse, at den pågældende tv-kanal eller de pågældende tv-kanaler i det foregående kalenderår i gennemsnit månedligt blev set af mindst 60 procent af danskerne.

FDA bemærker, at bestemmelsen således tager udgangspunkt i, hvor mange der faktisk ser kanalen, og ikke alene hvor mange der har mulighed for at modtage den.

I takt med at danskernes medievaner ændrer sig, og det traditionelle lineære tv-forbrug reduceres, kan det tænkes, at færre tv-kanaler med tiden vil kunne opfylde 60-procentskravet, selv om kanalerne fortsat er bredt distribueret og tilgængelige for en meget stor del af befolkningen.

FDA skal derfor opfordre Kulturministeriet til at redegøre for, hvordan denne udvikling forventes håndteret, således at bekendtgørelsens beskyttelse ikke gradvist udhules som følge af ændrede seervaner.

Afsluttende bemærkninger

FDA støtter intentionen om en dansk sportsliste og finder det væsentligt, at sportsbegivenheder af særlig samfundsmæssig interesse fortsat er bredt tilgængelige for befolkningen.

For FDA er det imidlertid afgørende, at bred tilgængelighed også indebærer reel økonomisk tilgængelighed.

En husstand, der allerede modtager den billigste tv-pakke hos sin tv-distributør, bør ikke være nødt til at købe en større programpakke eller tegne et særskilt streamingabonnement for at kunne følge en begivenhed, som er vurderet til at være af væsentlig samfundsmæssig interesse.

Samtidig anerkender FDA, at streamingtjenester er blevet en naturlig del af tv-distributionen og kan give seerne yderligere muligheder. Det afgørende er derfor ikke, **om** en sportsbegivenhed også findes på en streamingtjeneste, men at streaming ikke anvendes som en erstatning for den brede adgang, bekendtgørelsen skal sikre.

FDA finder på den baggrund, at følgende princip bør stå tydeligt:

Erhvervelse af sportsrettigheder, rettighedshaverens valg af distributionsplatform eller samtidighed mellem flere erhvervede sportsbegivenheder må ikke føre til, at seeren pålægges at købe en dyrere programpakke eller et særskilt streamingabonnement for at få adgang til en begivenhed omfattet af sportslisten.

FDA opfordrer Kulturministeriet til at præcisere bekendtgørelsen på ovenstående områder.

Med venlig hilsen

FDA – Forenede Digitale Anlæg

Til: Kulturministeriet (kum@kum.dk)
Att: Asta Marie Kristensen (askr@kum.dk)
Dato: 9. september 2026

Emne: Høringssvar: Revideret bekendtgørelse om udnyttelse af tv-rettigheder til begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse (Høringsportalen ID: 71456)

Hermed fremsendes bemærkninger og ændringsforslag til det foreliggende udkast til bekendtgørelse om sportslisten.

Det er med stor tilfredshed, at jeg har læst Kulturministeriets udmelding om, at *"flere skal kunne følge med i større sportsbegivenheder på tv"*. Som kulturministeren med rette anfører, skaber det nationalt sammenhold, når vi på tværs af landet kan samles om de atleter, der repræsenterer Danmark.

Hvis ministeriets smukke intentioner om folkelig forankring og fællesskab skal indfries i praksis, efterlader det nuværende udkast imidlertid nogle kritiske huller. For at sikre en reel forbrugerbeskyttelse over for et aggressivt kommercielt marked, bør bekendtgørelsen justeres på følgende to områder:

1. Rettigheder skal medføre en ubetinget distributionsforpligtelse
Det er positivt, at DR og TV 2 gives en "forlomme" til at byde. Bekendtgørelsen overser dog markedets største problem: Når kommercielle aktører opkøber eksklusive rettigheder, sker det ofte uden en garanti for bred distribution. At købe en eksklusiv rettighed (at sige A) bør juridisk forpligte til reelt at levere varen til de danske seere (at sige B). Eksklusivitet må aldrig blive et redskab til at gemme samfundsmæssigt væsentlig sport væk bag uoverskuelige og dyre betalingsmure, blot fordi en udbyder fravælger aktiv visning.

2. Udvidelse til danske klubhold i internationale turneringer
Den samfundsmæssige interesse og danskernes engagement stopper ikke ved landsholdene. Når danske klubhold i store sportsgrene som fodbold og håndbold præsenterer Danmark på den europæiske eller internationale scene, har det enorm national og lokal betydning. Bekendtgørelsen bør derfor udvides til at omfatte disse kampe – uanset om de spilles på dansk grund eller i udlandet – så de mange trofaste fans ikke lades i stikken af markedskræfterne.

Et historisk forbrugerperspektiv på mediemarkedet
Min argumentation bunder i en livslang, praktisk indsigt i tv-distribution. I 1987 modtog jeg, som den blot anden dansker i historien, officiel tilladelse fra det daværende Post- & Telegrafvæsen til at etablere en privat parabol.

Hvor branchen i monopoltidens efterdønninger var drevet af teknologisk nysgerrighed, er det nuværende streamingmarked præget af en uhensigtsmæssig, kommerciel fragmentering.

Branchens primære formål i dag er desværre blevet at opkræve betaling fra den samme forbruger flest mulige gange via skiftende, lukkede platforme. Markedskræfterne alene sikrer ikke folkelig adgang; det kræver modig og klar politisk regulering.

Hvis ministeriet reelt ønsker at sætte forbrugerne og idrættens værdier i centrum, bør seerens universelle adgang sikres langt bedre i den endelige bekendtgørelse.

Jeg stiller mig meget gerne til rådighed for en uddybende dialog, hvis ministeriet under den videre sagsbehandling ønsker at inddrage et historisk og uafhængigt forbrugerperspektiv på tv-markedet.

Høring over bekendtgørelse om udnyttelse af tv-rettigheder til begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse

Høringssvar fra Netflix **Oktober 2026**

Netflix i Danmark

Hos Netflix er vi glade for at være dybt engageret i den danske audiovisuelle industri. Vi samarbejder med mange dygtige danske talenter, producenter og filmarbejdere om at bringe danske fortællinger ud til vores medlemmer i Danmark og resten af verden. Vi ønsker at tilbyde et mangfoldigt udvalg af danske titler og dermed bidrage til at styrke dansk kultur og økonomi. Blandt de seneste titler er serierne *Kastanjemanden: Tælle til en, tælle til to*, *Legenden* og *Reservatet* samt film som *Den hemmelige kvinde* og *Mango*. Vi erhverver også visningsrettigheder til mange titler, herunder *Honey, Vejen hjem* og *Kontra*.

Forslaget

Netflix hilser muligheden for at afgive høringssvar til regeringens forslag om begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse velkommen. **Vi anbefaler en proportional afgrænsning af de begivenheder, der omfattes af listen, og en teknologineutral tilgang til at fastlægge, hvilke tjenester der opfylder betingelserne for at vise disse begivenheder.**

En proportional liste: Vi støtter den tilgang, der er anvendt til at udpege begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse. Den vægt, der lægges på dansk deltagelse og de afsluttende faser i fodbold, håndbold, Tour de France og OL, afspejler kriterierne i artikel 14 i direktivet om audiovisuelle medietjenester (AVMS-direktivet). Vi anbefaler, at dette niveau af proportionalitet og forudsigelighed fastholdes i den endelige bekendtgørelse.

En reelt teknologineutral metode: Vi anerkender ambitionen om at sikre befolkningen bred adgang til begivenheder af væsentlig kulturel betydning for danske seere. Vi anerkender også, at forslaget søger at tage højde for nye teknologier (”*antenne, satellit, kabel, IP/fiber-tv på husstandenes tv-modtager(e) eller elektroniske kommunikationsnet på en tv-kanal*”). **Forslaget lever imidlertid ikke op til den teknologineutrale tilgang, som AVMS-direktivet lægger op til.**

Forslaget fokuserer således på tv-transmission og udelader andre teknologier. Derudover fastsætter det en tærskel baseret på hidtidige, faktiske seertal (konkret at tjenesten månedligt er blevet set af 60%. af danskerne i det foregående kalenderår). Dette er en væsentlig afvigelse fra AVMS-direktivets ramme, som ikke foreskriver anvendelsen af en bestemt teknologi, men tager udgangspunkt i, om en tjeneste *teknisk set er i stand til* at nå en given andel af befolkningen, uanset tidligere seermønstre.

Forslaget bygger derfor på den fejlagtige antagelse, at kun tv-stationer kan sikre befolkningen bred adgang, og udelukker nye markedsaktører og teknologier, der i lige så høj grad kan nå bredt ud. Streamingteknologi giver eksempelvis forbrugerne mulighed for at se indhold når som helst og hvor som helst, stort set uden begrænsninger med hensyn til geografi, tidspunkt eller valg af enhed. Ud over at kunne nå stort set alle husstande (97% af de danske husstande har internetadgang) når teknologien

også ud til nye målgrupper og befolkningsgrupper uden at være begrænset af den lineære programplanlægning. Ved at fokusere på tv-kanaler og historiske seertal giver udkastet imidlertid de etablerede tv-stationer en strukturel fordel. Det sker på bekostning af rettighedshaverne, hvis valgmuligheder begrænses, og forbrugerne, hvis adgang til innovative løsninger hæmmes.

For at forslaget kan udnytte nye teknologier og afspejle ændringer i forbrugernes vaner, **anbefaler vi, at kriteriet for, hvilke tjenester der opfylder betingelserne, ændres fra en bagudrettet vurdering af faktiske seertal, der er begrænset til tv-transmission, til en teknologineutral vurdering af den potentielle rækkevidde i overensstemmelse med AVMS-direktivet.** Dermed fastholdes forslagets mål om at sikre bred adgang til bestemte begivenheder, samtidig med at det følger udviklingen i seernes vaner og giver rettighedshaverne flest mulige valgmuligheder.

Konklusion

Vi støtter regeringens tilgang til en proportional liste over begivenheder og ser høringen som en mulighed for at etablere en reelt teknologineutral ordning, der er i overensstemmelse med AVMS-direktivet og tager højde for de nyeste teknologier og udviklingen i seernes vaner. Vi står til rådighed for en videre drøftelse af disse spørgsmål.

International Olympic Committee

IOC Television & Marketing Services SA

Ms Asta Marie Kristensen
Ministry of Culture
2 Nybrogade
DK-1203 Copenhagen K

Lausanne, 7 October, 2026

Response to the public consultation on the draft executive order on use of TV rights to sport events of major importance for the society.

Dear Ms Kristensen,

Following your email of 8 September 2026, I am writing in response to the public consultation on draft executive order on use of TV rights to sport events of major importance to society (draft Executive Order).

The IOC would like to share following observations in the context of the above-mentioned consultation:

We thank you for integrating the concept of "representative coverage" in section 9.2. Our only request would be to add further clarity on what this would tangibly mean for the Olympic Games. The IOC's recommendation would be to replicate the current position, i.e. the Broadcast Commitment we highlighted in our previous correspondence. To reiterate, Rule 48 of the Olympic Charter is reflected in our media rights agreements (including for the territory of the Denmark) by ensuring that Olympic media rights-holders distribute on a free-to-view basis a minimum of 200 hours of the Olympic Games and 100 hours of the Olympic Winter Games of high viewer interest events[1] (the "Broadcast Commitment").

[1] "**High Viewer Interest Event**" means, with respect to each Country, any event or match that has traditionally been among, or is likely to attract, the highest viewer interest within the relevant country including, without limitation, the medal round of any sport of the Games in which a competitor representing the relevant country is participating.

Based on the statistic of media consumption during Paris 2024, the average consumption of Olympic Games content in Denmark was approximately 27.2 hours per viewer or 1.6 hours per day over 17 days of the Games while the 200 hours under the Broadcast Commitment amounts to over 11.8 hours of content per day. Similarly, media consumption results for Milano Cortina 2026 the last edition of Olympic Winter Games, suggest an average viewership of 0.75 hours per day per viewer in Denmark while the 100 hours under the Broadcast Commitment amounts to over 5.9 hours of content per day. This reiterates the IOC's submission that the Broadcast Commitment far exceeds the average viewership in Denmark.

We would also appreciate clarifying that "streaming" is excluded from the references to "television broadcasters" and "electronic communication networks", and therefore the scope of this executive order. We believe this would help preserve competition in the market and strike the right balance between wide availability of Olympic Games content for free and commercial incentives to acquire such content, which is essential for organisations like the IOC to continue investing in development of sport, while incentivising broadcast of events of major importance for society being made freely available. As highlighted in our previous correspondence, 90% of the IOC's income is redistributed to the wider sporting movement, to help athletes and sports organisations at all levels around the world. This amounts to the equivalent of US$ 4.7 million being invested every day towards supporting the hosts of the Olympic Games as well as the development of athletes and sport.

Furthermore, regarding the references to time-shifted events, especially in section 8.1, we do not see a tangible benefit in including the concept of "time-shifted events" and believe that consumption patterns negate the need for any change vis-à-vis broadcast of the Olympic Games. Despite the large variation in time zones, the share of live consumption of the Olympic Games has remained very high. During Tokyo 2020 and Paris 2024, less than 4% of consumption in Denmark was by means of Digital Distribution[2] and roughly 90% of television consumption was live, despite the variation in time zones. Similarly, between Beijing 2022 and Milano Cortina 2026, roughly 3% of consumption in Denmark was by means of Digital Distribution and more than 80% of television consumption was live. More importantly, it is firmly in the rights-holder's interest to maximise viewer engagement and satisfaction by scheduling events at times that are relevant for core viewer demographics. Therefore, our suggestion would be for

[2] i.e. distribution via internet and mobile technology.

the executive order to regulate live broadcasts of the Olympic Games, rather than time-shifted consumption, which is minimal.

Finally, with respect to the process of acquiring media rights, as delineated in section 7(4), we seek your clarification that this section applies where the rights are “acquired” less than 12 months prior to the event, as opposed to “offered” 12 months prior to the relevant event. The negotiations for media rights to sporting events usually take a few months to finalise, and while the rights may be “offered” substantially in advance, they may still be acquired within the final 12 months leading up to the relevant event.

We would like to thank you once again for your collaboration, and express our deep interest in continuing to engage with you in this consultation and any subsequent processes.

Jérôme Parmentier
Vice President, Media Rights & Content Partnerships

TV 2 Danmark

Kulturministeriet
kum@kum.dk
askr@kum.dk

TV 2 Danmark A/S

Rugaardsvej 25
5000 Odense
+45 65 91 91 91

Teglholm Allé 16
2450 København SV
+45 39 75 75 75

www.tv2.dk

Odense, den 7. oktober, 2026

Ny høring over bekendtgørelse om udnyttelse af tv-rettigheder til begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse

Kulturministeriet har ved e-mail af 8. september 2026 givet TV 2 Danmark A/S (i det følgende 'TV 2') mulighed for at fremkomme med bemærkninger til det reviderede udkast til bekendtgørelse om udnyttelse af tv-rettigheder til begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse (i det følgende 'udkastet' eller 'sportslisten').

Som det fremgår af TV 2's høringssvar af 9. januar 2026 er TV 2 enig i, at danskerne bør have nem adgang til de store og samlende sportsbegivenheder, der er oplistet i udkastet. TV 2 finder endvidere den danske redaktionelle behandling og forædling af disse begivenheder for væsentlig i en tid, hvor danske medietjenester er under pres fra store internationale aktører.

TV 2 mener således fortsat, at (gen)indførelse af sportslisten har sin berettigelse. Signalværdien i reguleringen er betydningsfuld, idet sportslisten kan have betydning for, hvem der vælger at byde på de omfattede sportsrettigheder, og hvem sportsrettighedshaverne vælger at tildele rettighederne.

TV 2 ser samtidig fortsat betydelige udfordringer med at regulere området på en måde, som bliver virksom og effektiv i praksis. Til trods for, at der er foretaget visse justeringer i udkastet, finder TV 2 det stadig tvivlsomt, om den politiske ambition om bred adgang for befolkningen til væsentlige fællesskabsskabende sportsbegivenheder kan indfries med udkastet.

Efter TV 2's opfattelse indeholder udkastet en række væsentlige forhold, som bliver vanskelige at håndtere i praksis, bl.a. på grund af den måde, markedet for køb af sportsrettigheder fungerer på, og på grund af det øgede antal medietjenester, der har bevæget sig ind på markedet, og som med internationalt forankrede forretningsmodeller i stigende grad konkurrerer med danske medietjenester om køb af sportsrettigheder til visning i Danmark.

TV 2 henviser til tidligere evalueringer og møder med Kulturministeriet samt TV 2's høringssvar af 9. januar 2026.

Det reviderede udkast giver TV 2 anledning til at fremkomme med følgende yderligere bemærkninger:

§ 2

TV 2 har bemærket, at man i § 2 i det nye udkast har fjernet henvisningen til § 2 i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed.

TV 2 har ved henvendelse til ministeriet fået oplyst, at ændringen skyldes, at man har fundet henvisningen til § 2 overflødig, idet der i § 1 i radio- og fjernsynslovens allerede er en henvisning til lovens § 2.

§ 1 i loven definerer hvilke aktører, der har ret til at "udøve programvirksomhed som angivet i § 2", og det er således efter TV 2's opfattelse korrekt, at en henvisning til § 2 ikke udvider kredsen af de udøvere af programvirksomhed, der vil være omfattede af bekendtgørelsen.

Som anført i TV 2's høringssvar af 9. januar 2026, forudsættes det imidlertid, at fjernsynsforetagender og blandede audiovisuelle medietjenester med såvel lineært som on demand-indhold, og andre udbydere med lineært indhold, som ikke er underlagt §§ 1 og 2 i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, men som måtte være etableret inden for AVMS-direktivets anvendelsesområde, omfattes af forpligtelsen til at respektere sportslisten, jf. direktivets artikel 14, stk. 3, da det er helt afgørende for listens praktiske betydning, at store kommercielle internationale aktører, som også udbyder lineært indhold, omfattes af reglerne og forpligtelserne.

For at tydeliggøre dette bør der efter TV 2's opfattelse indsættes en henvisning til AVMS-direktivets art. 14, stk. 3, i bekendtgørelsens § 2.

§ 3

TV 2 har med tilfredshed noteret, at det reviderede udkast introducerer et krav om, at mindst 60 pct. af danskerne i et månedligt gennemsnit skal have set den relevante kanal *"i det kalenderår, der går forud for erhvervelsen af begivenheden"*.

Dette eliminerer efter TV 2's opfattelse den usikkerhed, der var ved den oprindelige model, hvor opgørelsen fandt sted løbende, og det pågældende fjernsynsforetagende dermed også skulle opfylde kravet fremadrettet i rettighedsperioden.

Som nævnt i TV 2's høringssvar af 9. januar 2026 finder TV 2, at det er helt afgørende, at forbruget alene måles på udnyttelse af lineære transmissionsrettigheder i Danmark og ikke opgøres som det samlede forbrug på en blandet tjeneste med såvel lineært som on demand-indhold.

Det er samtidig fortsat TV 2's opfattelse, at der minimum én gang årligt bør foretages en evaluering og justering af grænseværdien således, at værdien afspejler den virkelighed, som medierne – og særligt public service-medierne – befinder sig i.

§ 4

Der henvises i § 4 nr. 1) og 2), som omhandler OL og de paralympiske lege, til bekendtgørelsens § 8, stk. 2, hvoraf det fremgår, at tidsforskudt transmission af en begivenhed omfattet af bekendtgørelsen skal finde sted indenfor et døgn efter, at begivenheden har fundet sted.

Idet denne betingelse i sagens natur gælder for alle de begivenheder, der er nævnt i § 4, antager TV 2, at der er tale om en trykfejl, og at henvisningen i stedet skal være til § 9, stk. 2, der netop omhandler OL og de paralympiske lege og muligheden for at begrænse visse dele af dækningen heraf.

§ 7

TV 2 noterer sig, at der i § 7, stk. 2, introduceres en mulighed for indgåelse af aftaler om delvis visning af begivenheder, når et andet foretagende ikke alene er i stand til at erhverve rettighederne på markedsvilkår.

TV 2 finder umiddelbart denne fleksibilitet hensigtsmæssig, men finder imidlertid, at det bør tilføjes, at der også er en pligt for det rettighedsbesiddende fjernsynsforetagende til at tilbyde rettighederne på non-eksklusive vilkår samt, at dette tilbud også skal være på markedsvilkår. Dette vil gøre det muligt for "det andet fjernsynsforetagende" at forhandle sig frem til en – forhåbentlig – acceptabel pris, hvorved mindst 60 % af befolkningen får mulighed for at følge begivenheden, ligesom det rettighedsbesiddende fjernsynsforetagende stadig selv vil kunne udnytte rettighederne eller videresælge dem til andre.

TV 2 foreslår på denne baggrund, at den sidste del af § 7, stk. 2, formuleres således (TV 2's foreslåede tilføjelser er understreget): "*om der kan indgås en aftale på markedsvilkår om non-eksklusiv eller delvis visning af den pågældende begivenhed, således at en betydelig del af befolkningen ikke er forhindret i at følge den pågældende begivenhed på gratis fjernsyn via direkte eller tidsforskudt transmission fra et fjernsynsforetagende, jf. § 3*".

Det bør endvidere fremgå af § 7, at såfremt det ikke er muligt for det rettighedsbesiddende fjernsynsforetagende at indgå aftale om non-eksklusiv eller delvis visning af begivenheden med fjernsynsforetagender, der opfylder kravene i § 3, skal det afklares, om der kan indgås en aftale på markedsvilkår om delvis visning, som sikrer, at i hvert fald en del af begivenheden vises af et fjernsynsforetagende, der opfylder kravene i § 3.

TV 2 er samtidig af den opfattelse, at begrebet "markedsvilkår" fortsat giver anledning til usikkerhed.

Der kan i praksis være stor forskel på, hvad der vil være en acceptabel pris for den enkelte aktør, når det gælder køb af rettigheder til de store sportsbegivenheder. Visse medietjenesteudbydere, der ikke er omfattede af den danske reklamelovgivning, har

mulighed for delvist at finansiere rettighederne via salg af reklameplads i form af fx split-screen, 'Golden Spot' og andre typer af kommercielle indslag undervejs i transmissionen, ligesom de har en større fleksibilitet i forhold til udnyttelse af reklametiden, jf. AVMS-direktivets art. 23, stk. 1.

Set fra deres perspektiv vil markedsprisen for de pågældende rettigheder dermed kunne være højere, end den vil være set fra en dansk public service-udbyders synspunkt.

Herudover kommer der til stadighed nye og større aktører til, som bruger de store sportsbegivenheder til at tiltrække seere, og som derfor er villige til at betale en meget høj pris for rettighederne. Det kan gøre det svært for blandt andet public service-broadcastere at følge med prisudviklingen.

Det bør på den baggrund overvejes at præcisere i bekendtgørelsen eller eventuelt vejledningsmateriale:

- hvilke forhold, der kan indgå ved vurderingen af markedsvilkår,
- hvordan der skal ageres i tilfælde af uenighed om prisfastsættelsen,
- hvordan reglerne skal anvendes ved deling af rettigheder mellem flere medier eller platforme.

§ 9

TV 2 har med tilfredshed konstateret, at der med tilføjelsen i § 9, stk. 3, indføres mulighed for, at transmission fra Tour de France og Tour de France Femmes – i lighed med transmission fra OL og de paralympiske lege – kan ske som en bred og repræsentativ dækning af betydeligt tidsmæssigt omfang af den samlede begivenhed.

TV 2 finder, at bestemmelsen i højere grad afspejler den praktiske redaktionelle virkelighed omkring længerevarende cykelløb.

§ 10

Som angivet i TV 2's høringssvar af 9. januar 2026 er det efter TV 2's opfattelse tvivlsomt, om den tvisteløsning, som er angivet i udkastet, fx i tilfælde af uenighed om prisen på rettighederne, er tilstrækkelig effektiv.

Dertil kommer, at det vil være forbundet med store omkostninger at søge en uenighed afklaret, hvilket – med de uklarheder der i øvrigt er – vil kunne afholde en aktør fra at søge en uenighed afgjort med den konsekvens, at forpligtelsen til at tilbyde rettighederne til en aktør, der opfylder kravene i § 3, bliver uden virkning.

TV 2 opfordrer derfor til i stedet at lægge tvisteløsningen hos Radio- og tv-nævnet eller Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen som det kompetente organ samt fastsætte en nærmere defineret proces for nævnets stillingtagen, der både kan give aktørerne

klarhed omkring processen samt varetage hensynet til at få afgjort disse uenigheder hurtigt nok til, at det fortsat giver mening at overdrage rettigheden efter afgørelsen.

TV 2 står naturligvis til rådighed for spørgsmål og uddybende kommentarer, såfremt Kulturministeriet måtte ønske dette.

Med venlig hilsen

Signe Bendorff
Juridisk direktør